

AUMA 2002: L'Automòbil i el Medi Ambient

Durant els dies 7 i 8 de març es va celebrar a Girona el segon fòrum dedicat a l'automòbil i el medi ambient, que prenia el relleu del que va tenir lloc l'any 1998.

El programa de sessions d'enguany, que incloïa destacats ponents tant de l'Administració com del sector industrial i de la investigació, es plantejava analitzar l'impacte ambiental dels vehicles en una doble vessant: com a agents productors de soroll i, per la seva contribució al problema de la qualitat del medi, com a focus emissors de contaminants atmosfèrics. Un cop exposada la problemàtica, el fil conductor es va centrar en la recerca de solucions per tal de millorar el confort i la qualitat de vida de la ciutadania davant aquesta realitat, així com en el coneixement de tècniques i instruments per al control de l'impacte acústic, les millores de disseny, la recerca en nous combustibles i la introducció de sistemes que redueixin la contaminació. Finalment, es va analitzar la situació actual del marc legislatiu i les tendències previstes amb l'objectiu de determinar quins són els canvis que es poden donar a curt termini en la cadena productiva en benefici dels ciutadans.

Durant el primer dia es vertebraren un seguit de ponències que varen coincidir a destacar els pneumàtics i la superfície de rodament com les fonts principals de soroll ambiental, i en aquest sentit s'apuntaren dues línies d'acció: la utilització d'asfalts

sonoreductors a base de cautxú capaços de reduir entre 4 i 6 decibels l'impacte acústic exterior, i la conveniència de treballar amb tecnologies de simulació i predicció per tal d'avançar cap a la reducció del soroll de rodament, acceptant que, en aquest cas, la seva total eliminació no és possible a causa de la inevitable prioritat de la seguretat de la conducció, que no permet eliminar els dibuixos del pneumàtic. Aprofundint en les fonts de soroll i fent referència a les tipologies de vehicles es va posar de relleu la gran aportació dels autobusos respecte de les motocicletes i els turismes, fins al punt de deixar sobre la taula la discussió sobre la idoneïtat del transport públic de superfície. Tot i així, la pitjor part se la varen endur els ciclomotors, els usuaris dels quals, segons els presents, haurien de veure's obligats a passar la inspecció tècnica. Aquesta proposta també s'estenia al mercat d'accessoris. De cara a mesurar el veritable impacte acústic i, el que és més important, la seva percepció per part de les persones, s'abordà directament la necessitat urgent de completar la unitat de dB(A), ja utilitzada avui dia, amb altres indicadors multidimensionals.

Estrènyer les relacions entre universitat, Administració i empresa a fi d'utilitzar sistemes de modelització acústica a partir del cadastre sònic per incidir en la planificació urbanística, modificar la fiscalitat local tenint en compte aspectes mediambientals, augmentar la freqüència de les revisions i crear una cultura d'ús responsable de l'automòbil foren altres aspectes destacats i a partir dels quals es marcaren línies d'actuació futures, tot destacant la important contribució del mètode

Va exercir el seu mestratge amb la més ferma vocació i, bon pedagog i erudit com era, feia de les seves classes un espai propici per al coneixement fàcil i planer de la llengua llatina i del llegat que ens ha deixat el món clàssic grecoromà.

Trobarem a faltar el Sr. Florit, el professor que, sens dubte, ha deixat en molts dels seus alumnes un exemple de rectitud, d'humanitat, de serenitat i de generositat; en molts gironins ha deixat també un bon testimoniatge d'amistat. Com Plini el Jove, li podem dir: *Habes amicos, quia amicus ipse es* ("Tens amics, perquè tu ets, precisament, un amic").

Jo dic amb tristesa «adéu» al Sr. Florit i li agraeixo, com li he agraït sempre, les seves ensenyances i els seus consells, que m'han permès d'estimar la llengua llatina i de ser la successora en la seva càtedra a l'Institut Jaume Vicens Vives.

Acerba semper mors eorum qui immortale aliquid parant ("Sempre resulta amarga la mort d'aquells que projecten quelcom immortal").

OFICA de control d'emissions per donar compliment a les directives europees.

En la sessió de cloenda, el president del comitè organitzador, Dr. Josep Arnau, va fer una lectura provisional de conclusions en presència del conseller de Medi Ambient, que va ressaltar la importància d'aquestes jornades justament quan es compleix el desè aniversari de la cimera de Rio i en l'any clau per ratificar els acords de Kyoto, bàsics a l'hora d'harmonitzar l'ús de l'automòbil i l'estat del medi ambient.

Pep Juandó
Jordi Ribas

L'Església gironina segueix viva, sortosament

El Fòrum Joan Alsina, de capellans de la diòcesi de Girona, ha donat a conèixer les seves reflexions sobre l'Església que volen, reflexions que, pel que sembla, no han caigut en la indiferència.

Els titulars d'alguns diaris ens varen fer dubtar seriosament si el document del qual extractaven l'encapçalament de la notícia era el mateix que ja coneixíem: «Perfils de l'Església que anem construint». I potser això explica, en part, el rebuig que pugui haver provocat en alguns lectors. Tanmateix, el document que ha donat a conèixer el Fòrum Joan Alsina, que té el suport d'una setantena de capellans de la diòcesi de Girona, és molt

JORDI RUBOT

Fèlix Mussoll, Ignasi Forcano i Lluís Costa en l'acte de presentació del document del Fòrum Joan Alsina.

més ric i complex del que podrien suggerir els simples titulars de la premsa. L'escrit en qüestió parla, primer, que cal avançar en el camí d'una Església més participativa i democràtica; i, segon, de la necessitat de prendre posició decididament a favor de la justícia i de la llibertat. Això s'exposa amb molta serenitat i no diu res de nou. En tot cas, es tracta de donar un nou impuls als valors evangèlics que han d'inspirar l'Església d'avui, en la línia del pensament i de la vida de Joan Alsina, exemple de pobresa i de donació. És evident que aquest camí evangèlic es troba als antípodes d'altres models proposats oficialment per la institució eclesial: Isabel I de Castella i Escrivá de Balaguer —un gest d'agraïment perquè l'una i l'altre han ajudat a consolidar el poder polític i social de l'Església-Institució?—. Obviament, no cal que hi estiguem tots d'acord. Els cristians no som súbdits de cap jerarquia, ni fanàtics d'una ideologia. Amb el Concili Vaticà II, l'Església catalana va entrar en un magnífic i extraordinari clima de pluralisme. Cadascú de nosaltres té capacitat per pensar pel seu compte, una consciència per decidir els seus passos i una esperança per trobar nous camins. I plena llibertat per compartir amb

els altres una experiència joiosa i enriquidora de comunió. El Fòrum Joan Alsina no ha fet altra cosa que manifestar la seva opinió per establir un diàleg amb altres posicions i enriquir el pensament comú i divers.

Només al darrer apartat del manifest a què ens referim s'enumeren, i molt de passada, alguns drets —a la igualtat i a la llibertat— que no són prou reconeguts a l'Església. Hi podríem afegir, però, que no s'han de buscar estratègies per contrarestar la «pèrdua de vocacions». Aquesta pèrdua —que podríem valorar com un guany— es pot interpretar com un signe dels temps que ens condueix cap a una Església menys clericalitzada. I pensem que, a tots, ens convé desclericalitzar l'Església a tots els nivells. Les comunitats reals, pel sistema de representativitat democràtica, poden anar creant altres estructures de comunió —més àgils i diàfanes— entre si i cap enfora, invertint així la direcció del flux vital: des de la comunitat real cap al bisbe. I tot plegat no és tan sols un bell desideratum, sinó que —sortosament— a Girona ja hi ha petites comunitats cristianes que en fan experiència.

Àngel Jiménez